

De opwarmende aarde

2010 begint heel anders dan gedacht. Ondanks onze erg gezellige tijd samen heeft Glenn bedacht dat de afstand te groot is en hij brengt het niet zo tactisch. Niet alles wat recht lijkt is het ook.

Vanaf begin januari heb ik het rijk voor mij alleen. Ook hier komt de sneeuw weer terug. En met een akelige wind erbij lijkt het nog veel kouder. De schapen blijven bij hun nieuwe huis en wachten op verzorging. Ze zijn al dagen niet meer op de hoge wei geweest. De boiler in de keuken zorgt voor moeilijkheden. Elke nacht hebben we stroomstoringen. Na het afsluiten van de boiler blijft alles gewoon werken. Maar het is erg onhandig want voor elk afwasje moet de ketel opgezet. Warm water om de drinkbakken van de beesten te ontdooien moet van boven komen en dat werkt niet. Dus om de dag de slang ontdooien en met een bijl het ijs te lijf is de enige oplossing totdat Richard me een extra kraantje maakt in de tussenruimte. Wat een luxe.

Ook gaat uiteindelijk de vloerverwarming de gite verwarmen. Er komt een nieuw houtkacheltje voor de gite. Dit kan aangesloten op het solaire systeem. Dat scheelt weer energie! Daarnaast is het wel leuk dat het kacheltje een ingebouwde oven heeft.

Voor de gite zorg ik dat ik de bouwmaterialen in huis krijg. Zodat we verder kunnen met de badkamer en de keuken. Door de sneeuwval worden de leveranties wat vertraagd.

De honden en ik genieten van de stilte in het bos als we aan de wandel gaan. Met alle sneeuw is het nog stiller. Onze Wolf is ondertussen al zo groot dat hij mee mag. Hij verdwijnt wel diep de sneeuw in en wie had het ooit gedacht: Koos heeft een Wolf met een jas. Ik had hem natuurlijk zelf kunnen breien dan had ik een Wolf in schaapskleren gehad.

Tref de buurman op 1 van de wandelingen en krijg te horen dat er in het veld tegenover mijn huis wel 40 wilde zwijnen huizen. Daar waar ik aan de wandel ben heb ik er zelf tijdens hoog water al vier

opgeschrikt. In het bosje waar ik regelmatig een ree tegenkom is het nu een enorm geraas en ineens schieten er 4 zwijnen alle kanten op. Gelukkig niet richting mij en de honden (die zich er trouwens niets van aantrekken).

Op 12 januari 's avonds sneeuwt het nog volop als ik thuis kom van een avondje buurten. De volgende morgen regent het en is het dooi. Het wordt weer een kledderboel maar heeft als voordeel dat de bouwmaterialen kunnen komen. Er rijdt zelfs geen enkele schoolbus tot dan toe. Een paar dagen later zingen de vogels het hoogste lied alsof we al weer vol in de lente zitten. Het gaat wel kriebelen om ook weer wat in de moestuin te gaan doen!

Op 17 januari is het erg mistig. Maar als ik met de honden in Ste Marie loop schijnt daar de zon en is het er zelfs warm. Het is een prachtig gezicht want ik rijdt ineens boven de wolken uit. Rond de middag is de zon ook bij ons door de wolken. Niet alleen letterlijk, maar ook de bouwmaterialen komen. Het is zo lekker buiten dat ik in de tuin aan het snoeien ben. De dagen erna blijft het overdag lente achtig maar 's nachts vriest het stevig en ik krab dan ook wat af elke morgen voor ik aan het werk moet. We zijn vooral bezig met de winter profylaxe. Dat wil zeggen dat al deze koeien weer bloed afgenomen moet worden en daarnaast moeten ze worden ingeënt tegen blauwtong. Het is nog niet zo erg als vorig jaar toen het vaccin in de entpistolen bevroor.

Tref bij een van de boeren een slager die net een koe aan het verwerken is. Scoor voor de honden zowel een heel dijbeen als een opperarm. Die ik in stukken zaag en waarvoor ik 3 pannen op het gas moet zetten om ze te koken. Maar de honden hebben feest en zij een dag zoet. Bespreek de slager meteen voor mijn rammen.

Ondertussen hebben we in de middaguren de badkamer voor de gite opgebouwd en werken we aan de keuken. Ik ben regelmatig bij de brico-depot te vinden en verbaas me elke keer bij de kassa over "de franse cheque". Het is gewoon een boekje en je kunt elk willekeurig bedrag erop schrijven (de bedoeling is echter wel dat het ook op je rekening staat). Niet zoals met onze oude eurocheques waar je er voor elke 300 euro ééntje uit moest schrijven. Wat een uitvinding, maar

omdat er tegenwoordig veel cheques niet gedekt zijn worden ze allemaal uitvoerig gecontroleerd. En dat kost een tijd. Eerst hoefde er alleen maar een nummer op van een persoonsbewijs of iets dergelijks, nu nemen ze zelfs meteen contact op met de bank. En dan nog het machientje dat de cheque moet invullen bij de kassa. Heel vaak weigert het ding, en dan wordt het ding tot in den treure hergeprobeerd. Ik krijg zelfs mijn salaris op zo'n vodge papier. Er zijn hier nog veel mensen zonder plastic betaalmiddel.

Ondertussen is het weer heel guur en dalen de temperaturen. Er wordt weer gesproken over sneeuw en alle ideeën over activiteiten in de moestuin zijn weer op de lange baan geschoven. In plaats daarvan hebben we met vrienden sjoelcompetities op de lange winteravonden en eet ik snert.

Ik rook mezelf weer eens uit. Ons kleine kacheltje in de eetkamer doet het fantastisch als het stookkanaal warm is. Echter door het werk en de bouwperikelen was ik er enkele dagen niet aan toegekomen. Als het stookkanaal te koud is is het niet eenvoudig om rookvrij te blijven. Oo als we te snel de grote openhaard aansteken na het ontsteken van het kacheltje: de openhaard trekt zoveel lucht aan dat de rook terug slaat.

Op 28 januari komt Nollie terug uit Nederland. Het is -3 , het regent ijs en 's avonds hebben we mist. In een deel van Frankrijk is het spekglad. Gelukkig valt het hier mee en sta ik op tijd bij de trein.

De honden zijn ook helemaal gelukkig dat ze er weer is.

Dus we zijn weer compleet. Het sneeuwt weer ook al is het hierboven op de foto nog niet wit. Het kacheltje snort.

Groeten uit een winters Maubranche,

Nol en Koos